

РЕШЕНИЕ № 3

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 26 януари 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети януари през две хиляди и петнадесета година в съд:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря И.И. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура-Перник, прокурор Ц.***, като разгледа докладваното от съдия Станчев к. н. а. х. д. № 875 по описа за 2014 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция "Инспекция по труда" - София област срещу решение, постановено по НАХД № 950/2013 г. по описа на районен съд Перник, с което е изменено НП № 23-2306428 от 20.03.2013 г. на Директора на Д "ИТСО", с което на ***, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лв., за извършено нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, като на основание чл. 415в от КТ е намален размера на административното наказание "глоба" от 4000 лв. на 100 лв.

В касационната жалба са развити съображения за незаконосъобразност и неправилност на постановеното решение. По делото безспорно е установено от представените доказателства, че ответникът по касация не е спазил задължението си по чл. 63, ал. 2 от КТ. По делото безспорно е установено извършеното нарушение. Съдът неправилно е приел, че в случая намира приложение разпоредбата на чл. 415в от КТ, тъй като не са налице предпоставки за малозначителност на нарушението. Регистрацията на трудовия договор е направена след извършване на проверката и има за цел избягване на санкция за допуснатото нарушение. С неуреждане от страна на работодателя на отношенията по предоставяне на работна сила, като трудови се оцелява системата да здравно и социално осигуряване. Нерегистрирането на трудов договор лишава работника от възможността му да участва в системата за социално и здравно осигуряване и заблуждава работника. Касаторът моли да бъде отменено решението и на негово място да се постанови друго, с което да се потвърди процесното НП.

Ответникът по касация *** не взема становище.

Представителят на окръжна прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Касационен състав на Административен съд Перник, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в законоустановения срок и от страна по делото, за която решението по делото е неблагоприятно.

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение на районен съд, е изменено издаденото от АНО НП, като на основание чл. 415в от КТ е намален размера на наложеното административно наказание "имуществена санкция" от 4000 лв. на 100 лв.

За да постанови решението си, районен съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с преписката във връзка с наказателното постановление, както и показанията на свидетелите, разпитани пред въззивния съд.

Въз основа на тях, съдът е обосновал правния извод, че при издаване на обжалваното наказателно постановление са събрани достатъчно доказателства, които установяват по несъмнен начин извършването на посоченото в НП административно нарушение, но са налице предпоставки за малозначителност на деянието на основание чл. 415в от КТ. На това основание съдът е изменил НП на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Софийска област, като е намалил размера на наложената санкция. Определено, решаващия съдия не е съобразил разпоредбата на алинея 2 на чл. 415в от КТ, която, считано от бр. 7/24 януари 2012, със ЗИДКТ изключва приложимостта на привилегированата разпоредба на чл. 415в за нарушения по чл. 63, ал. 1 и 2 от КТ.

Пред настоящата инстанция касаторът не ангажира нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, но основното му възражение и то основателно е за това, че приложимостта на чл. 415в от КТ относим към чл. 63, ал. 2 от КТ е била до посочената дата на влизане в сила на ЗИДКТ от 07 януари 2012 г., а тъй като нарушението е извършено близо 11 месеца след тази законодателна промяна съдебния акт не намира опора в действащата нормативна уредба за приложимостта на маловажност, малозначителност или каквато и да е терминология, несъответна на законови изисквания.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното наказание е наложено с оспорваното НП за това, че ответникът по касационната жалба - в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ е допуснал до работа на **10.12.2012 г.** установено лице. Не се спори, че това лице е полагало труд с трудов договор от 10.12.2012 г., но преди да му е предоставил документите по чл. 62, ал. 1 от КТ, а именно - копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. Нарушението е установено при проверка по спазване на трудовото законодателство. Нарушението е констатирано към момента на проверката. В хода на проверката е представено уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ от **11.12.2012 г.**

Въз основа на АУАН е издадено НП на Директора на Дирекция "Инспекция по труда СО" – София.

Настоящият състав намира, че решението на районен съд, е неправилно и незаконосъобразно, постановено при неправилно прилагане на материалния закон и процесуалните правила.

Настоящият касационен състав намира за правилно заключението на районен съд, че по делото безспорно е установено извършеното нарушение. Настоящият състав не споделя становището на районния съд, че са налице основания за малозначителност на извършеното деяние съгласно разпоредбата на чл. 415в от КТ, тъй като редакцията ѝ – втората алинея - към момента на издаване на НП и на постановяване на решението на районен съд, изключва подобен либерализъм. Съдът намира за неправилен и необоснован изводът на

районен съд за намаляване на санкцията поради малозначителност на нарушението. Въззивният съд е изследвал фактите и обстоятелствата по случая и е установил по безспорен начин, че от извършеното нарушение не са произтекли вредни последици за работници и служители, както и че същото е било отстранено веднага по реда, предвиден в КТ, като е предпочел пред приложимостта на законова разпоредба да се обоснове с ТР на ВАС от 2011 г.

Основателно на следващо място е възражението на касатора досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 415в, ал. 2 от КТ не са маловажни нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2. След като процесното нарушение е такова на чл. 63, ал. 1 и 2 от КТ за него чл. 28 от ЗАНН е неприложим и идентичните извод на въззивния съд в тази насока са правилни като съобразени изцяло с разпоредбата на закона на чл. 415в, ал. 2 от КТ, посочена и в процесното НП.

На последно място, правилно съдът е приел за доказано извършеното нарушение. Според НП същото представлява такова на чл. 63, ал. 1 и 2. съгласно чл. 63, ал. 1 от КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Съгласно ал. 2 работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1. Съвкупното тълкуване на двете разпоредби налага извода, че съставомерно е само допускането на работа на лицето или постъпването му, без непременно същото да е изпълнявало и служебните си задължения. Разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ забранява самото допускането до работа - т. е. простото присъствие на лицето на работното място преди връчването на всички документи по КТ. Целта на законодателя е всеки един работник и служител да бъде защитен максимално и се ползва максимално с правата си по Кодекса на труда, като бъде мотивиран работодателят да сключва трудов договор с всеки отделен работник и в него да бъдат посочвани действителните клаузи, при които се престира работната сила и възнаграждението, което ще получи всеки работник и служител за отдадената от него работна сила на работодателя. Не се иска само и единствено санкциониране на некоректните работодатели, а се цели самите работодатели да сключват трудови договори със своите работници и служители, както и да изпълнят следващите от това процедури по регистриране на договора и едва след връчване и на уведомление от приходната агенция да допуснат работника за фактическо полагане на труд. Това, че законово вмененото задължение, е изпълнено непосредствено след установяване на нарушението не може да мотивира който и да бил съдебен състав, да приложи в полза на въззивника неприложима по закон правна норма.

Доказателствения материал по делото потвърждава нарушение на законовите изисквания, а в случая истинността на установените с АУАН факти не са опровергани от наказаното дружество. Друго – ТР 3/2011 на ВАС е прието преди ЗИДКТ от 2012 г. и последвалата законодателна промяна го поставя в силно изолирана позиция, която е и неприложима при тази конкретика, а след като РС я приема, логично ще бъде отменен и акта му.

В хода на касационната проверка не се установи обосновка нито от АНО, нито от РС за размера на санкцията.

Определено санкция от 4000 лева е завишена, а при доказано нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, съдът в този състав приема, че ответникът по касация следва да понесе и имуществена санкция, но в минимално определения от

закона размер. Няма данни за системни нарушения, поради което размер на санкцията от 1500 лева е справедлив.

На основание изложеното, решението на РС се отменя, като незаконосъобразно и се постановява ново, с което се изменя НП в частта, с която е определена имуществена санкция от 4000 лева, като последната се намалява на 1500 лева.

По тези съображения, съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решението на РС Перник, постановено по нах дело № 950/2013 г., с което е изменено НП № 23-2306428 от 20.03.2013 г. на Директора на Д "ИТСО", с което на ***, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ е била намалена имуществената санкция от 4000 лв., за извършено нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, на основание чл. 415в от КТ на 100 лв. и ПОСТАНОВИ:

ИЗМЕНЯ НП № 23-2306428 от 20.03.2013 г. на Директора на Д "ИТСО" София, с което на „Сирен“ ЕООД, София, ЕИК 131429372 в частта, в която е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във вр. чл. 414, ал. 3 от КТ за извършено нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, като я определя в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

Решението е окончателно.

Председател:/п/

Членове: 1. /п/

2./п/